

సీలమేఘ శ్వాము - సిభిలాభురాము
లాలిత శుభదాత్తు - లక్ష్మీ కశత్తు
ఆకంజదక వేత్తు - సలలి సేవింప
వాకోర్చెల్లగ్రు - న్నాన సమకూడు

- తాళ్ళపాక తిమ్మక్క

- వి.రాజ్యలక్ష్మి

తాళ్ళపాక తిమ్మక్క సుభద్రాకల్యాసం - హిముక్కార వేంకటంకథల విషయాలాసం - ఒక పరిశేషం

**తాళ్ళపాక తిమ్మక్క
సుభద్రాకల్యాసం
చేవుకూర వేంకటంకథ
విజయ విలాసం
ఒక పరిశేషం**

వి.రాజ్యలక్ష్మి

తొళ్ళపాక తిమ్మక్క - ముఖదీకల్యాణం చెనుకూర నేంకటకవ - బిజయబల్లసిం ఒక ఏలశిల్ప

శ్రీమద్రామయణ, భారత, భాగవతాది పురాణేతిహసాలు భారతీయ సంస్కృతికి మూలస్తంభాలు. అందులోనూ మహాభారతం సవరసభరితమైన ఆఖ్యాన, ఉపాఖ్యానాలకు అక్షయపాత వంటిది. భారతంలోని ప్రతి చిన్న ఘుట్టం కావ్య వస్తువుగా, భిన్న ప్రక్రియల ద్వారా కవుల కల్పనలతో సాహిత్యానికి పరిపుష్టిని చేకూర్చాయి.

మహాభారత కథలో సుభద్రార్షునుల వివాహం ఒక రసవత్తర ఘుట్టం. నియమానుసారం తీర్థయాత్రకు బయలుదేరిన అర్షునుడు ఉలూచి, చిత్రాంగత, సుభద్రలను వివాహమాడి తిరిగి రావడాన్ని కావ్యవస్తువుగా స్వీకరించిన ఇద్దరు కవులు గేయకావ్యంగానూ, ప్రబంధంగానూ రచించి సాహిత్యచరిత్రలో ఘనకీర్తి పొందారు.

మధ్యయుగానికి, మధ్యతరగతికి చెందిన తాళ్ళపాక తిమ్మక్క ‘సుభద్రాకల్యాణ’ మనే పేర ద్విపద గేయకావ్యంగా రచించి తొలి తెలుగు కవయిత్రిగా సాహిత్యపీఠాన్ని అధిష్టించింది. డక్షిణాంధ్రయుగానికి చెందిన తంజావూరు ఆస్థానకవి చేమకూర వేంకటకవి ‘విజయవిలాస’ మనే పేర ఈ ఘుట్టాన్ని శృంగార రసవత్పబంధంగా రచించి క్షీణయమగంలోనూ ప్రసిద్ధుడై సాహిత్యచరిత్రలో ఒక ప్రత్యేక స్థానం పొందాడు.

ఇతివృత్తం ఒకపే అయినప్పటికీ వస్తువైవిధ్యం ఈ రెండు కావ్యాలలోనూ కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది. తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యుని మొదటి భార్యగా తిమ్మక్క 15వ శతాబ్దానికి చెందిన సామాన్య గృహిణి. చేమకూర వేంకటకవి 17వ శతాబ్దానికి చెందిన తంజావూరు రఘునాథరాయల ఆస్థానకవిగా సంపన్న కుటుంబానికి చెందిన వాడు.

దాదాపు రెండు వందల సంవత్సరాల అంతరం ఉన్న వీరిలో ఒకరు ట్రై, మరొకరు పురుషుడు. అన్నింటిలోనూ భిన్నంగా కనిపించే వీరి కావ్య రచనలోని ప్రత్యేకతను వివరించడం ఈ సిద్ధాంతగ్రంథం యొక్క ముఖ్యోద్దేశం.

తిమ్మక్క ఆనాటి బహుభార్యాత్మమనే సాంఖీక దురన్యాయానికి బలియై, తన ఆవేదనను పదిమందితో పంచకోవాలన్న తపసతో సుభద్రాకల్యాణ గేయకావ్యాన్ని రచించింది. మంజరీ ద్విపదలో ట్రైలు పాడుకునే విధంగా చెప్పుకుంటూ, పురుషుడు ఒక భార్య ఉండగా, మరికొందరిని వివాహమాడి నపుడు, కారణమేదైనా, మొదటి భార్య ఎంతటి తీవ్ర మనస్థాపానికి గురవుతుందో, అమె మానసిక సంఘర్షణ ఎలా ఉంటుందో, అత్యంత సహజంగా తిమ్మక్క కావ్యరూపంలో వివరించింది. తాళ్ళపాక అన్నమయ్యకు ఇద్దరు భార్యలని చరిత్ర చెబుతుంది. మొదటిభార్య తిమ్మక్క తన భర్త మరొక ట్రైని పెళ్ళాడి ఇంటికి తీసుకు వచ్చినపుడు కలిగిన మానసిక వేదన సుభద్రాకల్యాణంలో ప్రధానాంశంగా గోచరిస్తుంది. ఈ గేయకావ్యం మౌలికంగా ప్రసిద్ధి పొందినట్లు చెప్పుకుంటారు.

ఇక వేంకటకవి సకల విలాసాలకు, భోగభాగ్యాలకు ఆలవాలమైన తంజావూరు ఆస్థానకవిగా, రాజు కుటుంబికుడిగా, జీవించిన వాడు. ఆ కాలంలోని రాజులకు, ఉన్నత వర్గాల వారికి ట్రై ఒక విలాస వస్తువు మాత్రమే. ఎక్కువ మంది ట్రైలను వివాహం చేసుకోవడం వారి సామాజిక అంతస్థును పెంచుతుంది.

రసిక శేఖరుడైన రఘునాథరాయలను మెప్పించి ఆనందింప జేయాలని వేంకటకవి, అర్బునుడు ముగ్గురు కన్యలను చేపట్టడం ఒక విలాసమైన చర్యగా పేర్కొంటూ, అప్పోదశ వర్షానలు ఆనాటి రాజుల వైభవాలను స్వయంగా చూసి, అనుభవించి, విజయవిలాస మనే శృంగారరస ప్రధానమైన ప్రబంధాన్ని రచించి, ప్రభువుకు అంకితమిచ్చి, రాజగౌరవం పొందినవాడు.

మహాభారతం నుండి స్వీకరించిన ఇతివృత్తాన్ని ఈ ఇరువురూ కూడా అతి సులభమైలో, విసిగించి పొడిగించకుండా అతి వేగంగా కథను నడిపించారు.

తిమ్మక్క మైలో సహజమైన తెలుగు పలుకుబడులు, జాతీయాలు, సామెతలు, వర్షానలు, వీటితోపాటు శ్రీకృష్ణుని పట్ల ఈమెకు గల అపారభక్తి ప్రతి సన్నివేశంలోనూ గోచరిస్తుంది.

యమక చక్రవర్తిగా పేరు పొందిన వేంకటకవి కావ్యంలో అడుగడుగునా శ్లేష, యమక, అతిశయోక్తి అలంకారాలు, తెలుగు నుడికారాలు, జాతీయాలు, పలుకుబడులు, సామెతలు, వర్షానలు, ఆడంబరమైన వేడుకలు కోకొల్లలుగా కనిపిస్తాయి.

తిమ్మక్క సుభద్ర ఎంతో అమాయకమైన తెలుగింటి ఆడబడుచుగా, గారాల చెల్లిగా, అందాల భరిణగా, ముగ్గగా ఆకట్టుకుంటే, ద్రోషది బాధ్యతలు, ఆప్యాయతా కలబోసిన గృహిణిగా దీర్ఘదర్శిగా, సహనానికి, సౌశీల్యానికి ప్రతీకయైన పరిపూర్ణ స్త్రీగా చెరగని ముద్రవేస్తుంది.

వేంకటకవి విజయవిలాసంలోని కథానాయకుడు సరస సంభాషణా చతురుడు, పరాక్రమశాలి, చమత్కారియైన అర్బునుడు కావ్యాంతం దర్శనమిస్తాడు. ఇతని కావ్యనాయికలు ముగ్గ మనోహరమైన సౌందర్య రాశులైనా, ఎటువంటి మానసిక భావోద్రేకాలు లేని గాజుబొమ్మలుగా, అలంకార ప్రాయములుగా ఉంటారు.

ఈ రెండు కావ్యాల మధ్యగల స్పష్టమైన వ్యత్యాసాలను ప్రతీసన్నివేశంలోనూ విపులీకరించి చూపుతుంది ఈ సిద్ధాంతగ్రంథం.
